

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Verwaltungsgericht Schwerin — Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1) 40 artiklan 5 kohdan tulkinta — Edellytykset, joiden täytyessä viljelijät, joilla on viitekaudella maatalouden ympäristösitoumuksia, voivat pyytää, että viitemäärä lasketaan sitä vuotta edeltävän vuoden perusteella, jolloin kyseisiin sitoumuksiin on osallistuttu

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 20.2.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 319/2006, 40 artiklan 5 kohtaa on tulkittava siten, että kun tietyssä jäsenvaltiossa on vahvistettu erilaiset yksikköarvot laitumena oleville hehtaareille ja kaikille muille tukikelpoisille hehtaareille tämän asetuksen 61 artiklan mukaisesti, viljelijä, jolla oli tässä artikkelissa tarkoitettuna viitepäivänä ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30.6.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 mukaisia maatalouden ympäristösitoumuksia, joilla jatkettiin välittömästi sellaisia maatalouden ympäristösitoumuksia, joilla peltöjä on muutettu pysyviksi laitumiksi, voi pyytää, että asetuksen N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 319/2006, 59 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua oikeudet lasketaan muille tukikelpoisille hehtaareille kuin laitumena oleville hehtaareille vahvistettujen yksikköarvojen perusteella.
- 2) Asetuksen N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 319/2006, 40 artiklan 5 kohtaa, luettuna yhdessä tämän asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 61 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että ainoastaan jos maa-alan käyttötarkoituksen muuttamisen pellosta pysyväksi laitumeksi ja maatalouden ympäristötoimenpiteeseen osallistumisen välillä on syy-yhteys, on tukioikeuksien määrän laskennassa mahdollista olla ottamatta huomioon, että kyseistä maa-alaa käytettiin kyseisen asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 61 artikkelissa tarkoitettuna viitepäivänä pysyvänä laitumena.
- 3) Asetuksen N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 319/2006, 40 artiklan 5 kohtaa, luettuna yhdessä tämän asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 61 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että sen soveltamisen edelly-

tyksenä ei ole, että tilatukea hakeva viljelijä on myös se, joka on muuttanut asianomaisen maa-alan käyttötarkoituksen.

(¹) EUVL C 167, 18.7.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 18.11.2010 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Finanzamt Leverkusens v. Verigen Transplantation Service International AG

(Asia C-156/09) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vapautukset — Direktiivin 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohta — Yleishyödyllisille toimintoille myönnettävät vapautukset — Lääketieteellisen hoidon antaminen henkilölle — Rustosolujen irrottaminen ja viljely potilaaseen uudelleen implantoimista varten)

(2011/C 13/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Finanzamt Leverkusen

Vastaaja: Verigen Transplantation Service International AG

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdan ja 28 b artiklan F kohdan 1 alakohdan tulkinta — Nivelrustosolujen irrottaminen ihmiseltä otetusta rustoaineksesta muihin jäsenvaltioihin sijoitautuneiden toimijoiden toimesta ja kyseisten solujen myöhempi viljely siinä tarkoituksessa, että samat toimijat siirtävät ne potilaaseen — Palvelujen suorituspaikan määrittely — Kyseisten palvelujen vapauttaminen verosta ”lääketieteellisen hoidon antamisena henkilölle lääketieteellisten ammattien ja avustavan hoitohenkilöstön ammattien harjoittamisen yhteydessä”

Tuomiolauselmä

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.1995 annetulla

neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan c alakohdasta on tulkittava siten, että nivelrustosolujen irrottaminen ihmiskehosta otetusta rustokudoksesta ja siihen liittyvä solujen viljely niiden uudelleen implantoimista varten terapeuttisessa tarkoituksessa kuuluvat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun käsitteeseen ”lääketieteellisen hoidon antaminen henkilölle”

(¹) EUVL C 180, 1.8.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 18.11.2010 (Tribunal de commerce de Bourgesin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Lidl SNC v. Vierzon Distribution SA

(Asia C-159/09) (¹)

(Direktiivit 84/450/ETY ja 97/55/EY — Vertailevan mainonnan sallittavuuden edellytykset — Hintavertailu, joka koskee kahden kilpailevan myymäläketjun myymien elintarvikkeiden valikoimaa — Samoja tarpeita tyydyttävät tai samaan tarkoitukseen aiotut tavarat — Harhaanjohtava mainonta — Todennettavissa olevaan ominaisuuteen kohdistuva vertailu)

(2011/C 13/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de commerce de Bourges

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lidl SNC

Vastaaja: Vierzon Distribution SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal de commerce de Bourges — Harhaanjohtavaa mainontaa ja vertailevaa mainontaa koskevan 10.9.1984 annetun neuvoston direktiivin 84/150/ETY (EYVL L 250, s. 17), sellaisena kuin se on muutettuna 6.10.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY (EYVL L 290, s. 18), 3 a artiklan tulkinta — Vertailevan mainonnan sallittavuuden edellytykset — Kilpailevan myymäläketjun noudattamien hintojen vertaaminen — Samoja tarpeita tyydyttävät tai samaan tarkoitukseen aiotut tavarat

Tuomiolauselmä

Harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 10.9.1984 annetun neuvoston direktiivin 84/450/ETY, sellaisena kuin tämä direktiivi on muutettuna 6.10.1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY, 3 a artiklan 1 kohdan b alakohdasta on tulkittava siten, että pelkästään se, että elintarvikkeiden syötävyyden ja kuluttajan niistä saaman mielihyvän välillä on eroja sen mukaan, mitkä

ovat elintarvikkeiden valmistusolosuhteet ja -paikka, raaka-aineet ja valmistaja, ei ole omiaan sulkemaan pois sitä, että mainittujen tuotteiden vertailu voi täyttää mainitussa säännöksessä säädetyn vaatimuksen, jonka mukaan kyseisten tuotteiden on tyydytettävä samoja tarpeita tai niiden on oltava aiottu samaan tarkoitukseen eli niiden on oltava riittävässä määrin keskenään vaihdettavissa.

Direktiivin 84/450, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/55, 3 a artiklan 1 kohdan a alakohdasta on tulkittava niin, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen mainos voi olla harhaanjohtava erityisesti

— jos kaikkien esillä olevassa asiassa merkityksellisten olosuhteiden perusteella ja erityisesti tähän mainokseen sisältyvien tietojen tai siinä mainitsemattomien seikkojen perusteella todetaan, että merkittävä joukko kuluttajia, joille mainos on osoitettu, saattaa tehdä ostopäätöksensä sellaisen virheellisen käsityksen perusteella, jonka mukaan mainostajan suorittama tuotteiden valinta edustaa mainostajan yleistä hintatasoa kilpailijan hintatasoon verrattuna ja näin ollen kyseiset kuluttajat saavat mainitussa mainoksessa kehitetyn säästön ostamalla säännöllisesti päivittäistavaran mainostajan liikkeestä kilpailijan liikkeen sijaan, tai sellaisen virheellisen käsityksen perusteella, että kaikki mainostajan tuotteet ovat halvempia kuin kilpailijan tuotteet, tai

— jos todetaan, että suoritettua vain hintoja koskevaa vertailua varten on valittu elintarvikkeita, joissa kuitenkin on eroja, jotka ovat omiaan vaikuttamaan huomattavasti keskivertokuluttajan valintaan, ja mainitut erot eivät ilmene kyseisestä mainoksesta.

Direktiivin 84/450, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/55, 3 a artiklan 1 kohdan c alakohdasta on tulkittava niin, että mainitussa säännöksessä säädetty todennettavuuden edellytys edellyttää, että kun kyse on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta mainoksesta, jossa verrataan kahden tavaravalikoiman hintaa, kyseessä olevat tavarat voidaan täsmällisesti yksilöidä mainittuun mainokseen sisältyvien tietojen perusteella.

(¹) EUVL C 180, 1.8.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 11.11.2010 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-164/09) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Luonnonvaraisten lintujen suojelu — Direktiivi 79/409/ETY — Luonnonvaraisten lintujen suojelujärjestelmää koskevat poikkeukset — Metsästys)

(2011/C 13/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Zadra ja D. Recchia)